

Хореографічний текст - складова частина композиції танцю

1. Хореографічний текст, його складові.
2. Пантоміма та характерність тексту.
3. Хореографічна мініатюра.

Якщо малюнок танцю, про який вже йшла мова, - це переміщення виконавців по сцені, то хореографічний «текст» - це танцювальні рухи, жести, пози, ракурси та міміка. Спілкування в хореографічному творі здійснюється за допомогою хореографічної мови, яка така ж давня, як і мова словесна. Кожний народ має свою мову, яка відрізняється від мови іншого народу. Так і танцювальна мова у кожного народу своя. Вона увібрала в себе характер, темперамент, життєві звичаї та традиції свого народу.

Хореографічний «текст», як основа спілкування, ще за часів давньогрецького театру розглядався як смислова конструкція логічної організації думки.

Рухи, пози, ракурси, міміка та жести, як основа пантоміми, стають танцювальною мовою лише тоді, коли вони організовані та підпорядковані певній думці. Тільки через танцювальну мову, яка оживляє образ, глядач сприймає задум балетмейстера.

Творення тексту вимагає від балетмейстера музичної освіти, пластичної винахідливості та фантазії. Художня цінність твору залежать від якості розробки (дієво) - хореографічного «тексту», але якщо музична драматургія недосконала, то твір не врятує навіть високохудожній «текст».

Якщо в основі людської мови є думка, те ж саме повинно бути і в танцювальній мові. Працюючи над створенням хореографічного «тексту», треба враховувати головне: «Кожен рух у сценічному танці є удосконаленим розвитком природного руху, у зв'язку з характером, який цей танець мусить виявити. Ніяких відхилень від натурального руху, все мусить бути природно», - писав балетмейстер-реформатор М.Фокін. Новаторство в тексті допускається в рамках естетичної правди.

Робота балетмейстера над створенням «тексту» полягає не в простому набірні елементів руху, (заповнення музики), а в створенні цілісної композиції, яка б донесла конкретну думку до глядача.

Ж.Ж. Новер писав: «Суть справжнього мистецтва танцю - це коли на зміну бездуховності прийде розум, на зміну фокусам - натхнення, на зміну складним «па» - яскрава образність, замість невиразних масок - міміка та осмислені рухи». Під час створення образного тексту необхідно враховувати жанр, стиль, характер та форму майбутнього хореографічного твору